

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cornelii Jansenii Iprensis Episcopi Augustinus Europaeus
Perperam Dictus**

Wavre, Philippus van

Antverpiae, 1709

Sect. III. Sola coactio Iansenio visa est officere libertati [et]c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39351

326 LIBER QUARTUS

v.g. ad diligendum Deum sicut beati; vel ad non diligendum; sicut damnati; nihil merito demeritoque deficeret, eò quod deesset coactio, & voluntas non abesset.

S E C T I O I I I.

Quod sola coactio Iansenio visa sit officere libertati ad meritum demeritumque requisitæ probatur ex Argumentis S. Augustini, quibus utitur.

*L. 1 op imp.
cap. 102.*

T Otus est Iansenius in eò, ut probet libertatem meritoriam Argumentis, quibus Augustinus impetit Pelagianos. Pelagianos enim inter & Augustinum nulla fuit concertatio de libertate à meritò vel demeritò abstrahente vel impertinente, sed reverà pertinente & requisitâ. Pelagiani per gratiam necessitantem, ut rebantur esse, merita convelli, & per gratiæ necessitatem, si quandò abesset, demerita asserabant everti. Hinc ea Juliani objectio: Si liberum ante ad bonum non fuit, & factum est post baptismum liberum, ut malum facere non possit; numquam quidem ei affuit libertas: & probatur sine REATU ante peccasse, & postea sine cura sanctitatis gloriam possidere.

Similiter Pelagius necessitatem velut everfivam reatûs sive demeriti objicit Augustino lib. de nat. & grat. c. 30. Quomodo Deo pro illius peccati reatu subditus esse poterit, quod suum non esse cognoverit? suam enim non est, si necessarium est. Et si voluntarium est, vitari potest.

Et quàm frequenter Julianus, ut per necessitatem peccati naturam evertat, Augustino propriam definitionem intorquet: Et unde liberum est

DE PROPOSITIONE III. 327

est abstinere? Si non imputat Iustitia nisi unde libera est abstinere & ante baptismum necessitas mali (quoniam voluntas sicut dixisti ad faciendum bonum non est libera, perque hoc agere non potest nisi malum) ab infamia mali ipsa quam patitur necessitate defenditur.

Jansenius verò existimat Augustinum pro asserenda libertate, utique ad meritum & demeritum, necessaria, nihil reposuisse nisi libertatem essentialem, id est à coactione liberam & in malis, & in bonis; sicut Deus & beati non desinunt esse liberi in bono, licet ab ejus amore cessare non possint. Comparat enim Augustinus, inquit Jansenius, illam voluntatem, quâ Deus se negare non potest cum voluntate obdurata peccatorum, qui non possunt credere, quia firmiter nolunt, sicut ergo quod Dominus seipsum negare non potest, laus est voluntatis divinæ, ita quod illi non poterant credere culpa est voluntatis humanæ. Nempè utraque voluntas est, inquit Jansenius, etsi per seipsam neutra possit ullâ ratione mutari. Adeoque etsi tam immutabilis esset viatorum voluntas in mala, quam est damnatorum, vel beatorum ad bonum, culpa esset, vel laus digna meriti gloriâ.

Confirmatur hoc ex lib. 7. de grat. Christi Salv. ubi Jansenius refert Juliani sententiam: Libertas arbitrii in admittendi & abstinendi à peccato possibilitate consistit. Quod ex Pelagio præceptore hausit qui in fidei suæ libello dixit: Nos verò dicimus hominem semper & peccare & non peccare posse, ut semper nos liberi confitemur esse arbitrii. Sententiam istam velut fortissimam, & erroris Pelagiani nidam sæpè & acerrimè refutavit Augustinus, inquit Jansenius, & asseveranter docet ad liberi arbitrii libertatem (de quâ erat quæstio scilicet ad peccandum) non esse necessa-

L. 6. de Gr.
Christ. c. 17.
pag. 638.

8. August.
Tract. 53.
in Ioan.

pag. 780.

pag. 781.

pag. 782.

328 LIBER QUARTUS

nam illam ad utrumque contrariorum bonum scilicet
atque malum indifferentiam. Censet ergo Janse-
nius pelagiani erroris nidum esse ab Augustinò
eversum, ut liberi simus arbitrii nempe ad meri-
tum demeritumque requisiti, hominem peccare &
non peccare posse; item: in admittendi & abstinendi
à peccatò possibilitate consistere libertatem arbitrii.
Ac per consequens Jansenius admittendi, & ab-
stinendi à peccato possibilitatem in statu naturæ
lapsæ ad peccandum necessariam esse negavit.

Consimiliter libro 8 cap. 5 docet Augusti-
num adversus criminatores everse per necessita-
tem libertatis, utique ad meritum demeritum-
que requisitæ, numquam ad libertatem contra-
dictionis convolasse, sed ad essentialem in cõ-
sitam, quod voluntas velit, & non cogatur. Et
cap. 6. Iſtam quam diximus unicam gratia cum li-
berâ voluntate conciliationem ab ipso agnitam proba-
tam traditam esse... semper enim hoc unum intuetur,
ne solus aut gratia totum opus sine nostrò consensu
ac voluntate nobisque invitis quasi cogendo effecisse
videatur. Nam ad prædictas Pelagianorum que-
rimonias allatamque à se concordiam respicit quan-
do dicit, Neque enim voluntatis arbitrium ideo
tollitur, quia juvatur, sed ideo juvatur, quia non
tollitur, hoc est, quia & ipsa voluntas vult &
agit inquit Jansenius, & cap. 8. in hoc unicò con-
cordiam gratia & libera voluntatis ab ipsò statui,
quod arbitrium non instar trunci vacet, aut coga-
tur invitum... quando enim volens facit tunc
est opus bonum. Et cap. 9. ad obiectiones Pela-
gianorum de necessitante ad malum concupis-
centiâ Augustinum non aliud respondisse quàm
quod in malam voluntatem libens vergit.. quod ipsi-
met homines voluntate committant. Objicit sibi
Jansenius: sed quomodò voluntas nostra libera est
ad

pag. 828.

pag. 832.

Aug. ep. 89.
ad Hil.

Aug. 1. de
Grat. & lib.
arb. c. 12.
pag. 843.

ibid.

DE PROPOSITIONE III. 329

ad peccandum & non peccandum si solum eatenus libero peccatur arbitrio, quia homo peccato delectatur, atque ideo sua voluntate delinquit? Respondebit Augustinus, se nihil omnino de tali indifferentia libertate esse sollicitum, sed eatenus liberam esse, ut ibidem dicit, quia est libera à justitiâ, hoc est quia arbitrium non impeditur à justitiâ, quin ipsummet voluptate peccandi delectatum propria sua voluntate peccat. Ergo Augustinus non fuit sollicitus pro libertate indifferentiæ in ordine ad peccatum seu demeritum, utpote solâ essentiali libertate contentus, id est voluntate, ut præten- dit Jansenius. Ergo & ipse idem sentit. Ibid.

SECTIO IV.

*Quod libertas contradictionis imperti-
nens visa sit Iansenio ad meritum
& demeritum ex variis aliis
Testimoniis comprobatur.*

Cum Jansenius de eâ libertate differat, de quâ Augustinus, & hic contra Pelagianos depugnet causantes meritum demeritumque eversum iri deficiente libertate contradictionis; Augustinus hanc contradictionis libertatem minime curaverit, ut vult Jansenius, optimâ consecutionis lege fuit, nec Jansenium eam curasse. Itaque quid de illâ Augustinum sensisse autumet, iterum videamus. *Quæ concludendi ratio, inquit, in Augustini scriptis ita perspicua est totiesque frequentata, ac tantum silentium istius in-* Ians. l. 8. de
Grat. Christ.
cap 9.
pag. 845.
differentiæ contradictionis tamquam libertati ne-
cessariæ, de qua nunc vehemens disceptatio est, ut
ad salvandam arbitrii libertatem sub gratia num-
quam eam vel semel adhibuerit in universis suis

X 5

ada